

Města a Městské části

Datovou schránkou

Městská část Praha 17
Doručeno: 20.06.2015
ÚMČP17_009906/2015/0H05/87e
Typ: příloha
druh: list

mc17es59686139

V Praze dne 19. června 2015

Věc: Žádost o informaci ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím

Vážení,

na základě zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, si Vás dovoluujeme požádat o poskytnutí informace o platech a odměnách nejvýše postavených úředníků za rok 2014 (odděleně plat a odměna u každé osoby), a to konkrétně:

- a) tajemník
- b) vedoucí odborů

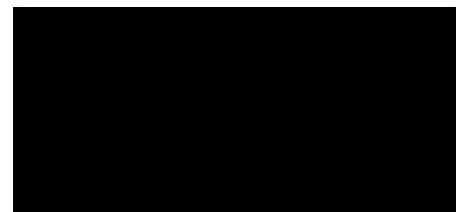
U každé osoby prosím uveďte

- a) Jméno a příjmení,
- b) pracovní zařazení (tajemník / vedoucí odboru XY)
- c) skutečně vyplacená mzda za rok 2014 včetně počtu měsíců, za které byla vyplacena,
- d) skutečně vyplacená odměna za rok 2014.

Zároveň výslovně upozorňujeme na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, že informace o platech vrcholných úředníků se veřejnosti poskytují na základě ustanovení § 8b zákona č. 100/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, viz zejména rozhodnutí rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 10. 2014, 8 As 55/2012.

Uvedené informace zašlete, prosím, v zákonem stanovené lhůtě patnácti dnů ode dne přijetí této žádosti na níže uvedené spojení. Je-li to možné, žádáme o přednostně poskytnutí informací v elektronické podobě do datové schránky.

Za poskytnutí informací předem děkujeme.

Informace o žadateli:

Výslovně žádáme o doručování do datové schránky.

Městská část Praha 17

tajemník

Praha 30. června 2015

Č. j. ÚMČP17-009906/2015/KTA/Kon

Vážená paní magistro,

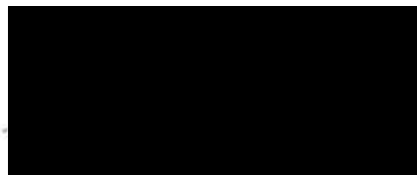
k Vaší žádosti o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů sdělují, že podmínkou pro poskytnutí požadovaných informací je souhlas osob, jichž se požadované informace týkají. Tento souhlas nebyl dán.

Údaje o plátech a odměnách vedoucích pracovníků Úřadu Městské části Praha 17 jsou podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, osobními údaji, jejichž poskytnutí bez souhlasu dotčených osob by bylo závažným porušením jejich ústavního práva na ochranu soukromí, které je blíže specifikováno příslušnými zákony. Podle čl. 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod publikované pod č. 2/1993 Sb. nedotknutelnost osoby a jejího soukromí je zaručena. Podle § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, soukromé právo spočívá zejména na zásadách, že každý má právo na ochranu svého života a zdraví, jakož i svobody, cti, důstojnosti a soukromí. Osobní údaje navíc požívají trestně právní ochrany podle § 180 trestního zákona, podle jehož prvního odstavce ten, kdo, byť i z nedbalosti, neoprávněně zveřejní, sdělí, zpřístupní, jinak zpracovává nebo si přisvojuje osobní údaje, které byly o jiném shromážděny v souvislosti s výkonem veřejné moci, a způsobí tím vážnou újmu na právech nebo oprávněných zájmech osoby, již se osobní údaje týkají, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti.

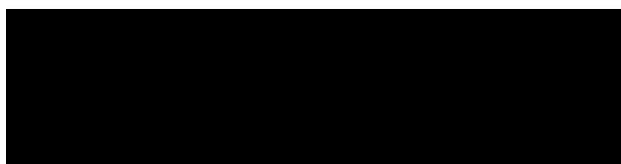
Z výše uvedeného je zřejmé, že poskytnutí požadované informace bez souhlasu dotčených osob by ze strany Úřadu Městské části Praha 17 bylo závažným porušením práv těchto osob na ochranu jejich soukromí, což by mohlo mít pro poskytovatele závažné právní následky, a to případně včetně trestně právních, které by bylo ve zjevném nepoměru s užitkem informace pro žadatele. Neposkytnutí informací o plátech a odměnách pracovníků Úřadu Městské části Praha 17 je navíc součástí interního komplexu preventivních protikorupčních opatření.

Děkuji za laskavé pochopení a porozumění.

S pozdravem

tajemník MČ Praha 17

Městská část Praha 17

starostka

Praha 30. června 2015

Č. j. ÚMČP17-010389/2015/KTA/Kon

Vážená paní magistro,

k Vaší žádosti o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, k osobě tajemníka sděluji, že podmínkou pro poskytnutí požadovaných informací je souhlas osob, jichž se požadované informace týkají. Tento souhlas nebyl dán.

Údaje o platech a odměnách vedoucích pracovníků Úřadu Městské části Praha 17 jsou podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, osobními údaji, jejichž poskytnutí bez souhlasu dotčených osob by bylo závažným porušením jejich ústavního práva na ochranu soukromí, které je blíže specifikováno příslušnými zákony. Podle čl. 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod publikované pod č. 2/1993 Sb. nedotknutelnost osoby a jejího soukromí je zaručena. Podle § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, soukromé právo spočívá zejména na zásadách, že každý má právo na ochranu svého života a zdraví, jakož i svobody, cti, důstojnosti a soukromí. Osobní údaje navíc požívají trestně právní ochrany podle § 180 trestního zákona, podle jehož prvního odstavce ten, kdo, byť i z nedbalosti, neoprávněně zveřejní, sdělí, zpřístupní, jinak zpracovává nebo si přisvojí osobní údaje, které byly o jiném shromážděné v souvislosti s výkonem veřejné moci, a způsobí tím vážnou újmu na právech nebo oprávněných zájmech osoby, již se osobní údaje týkají, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti.

Z výše uvedeného je zřejmé, že poskytnutí požadované informace bez souhlasu dotčené osoby by ze strany Úřadu Městské části Praha 17 bylo závažným porušením práv této osoby na ochranu jejího soukromí, což by mohlo mít pro poskytovatele závažné právní následky, a to případně včetně trestně právních, které by bylo ve zjevném nepoměru s užítkem informace pro žadatele.

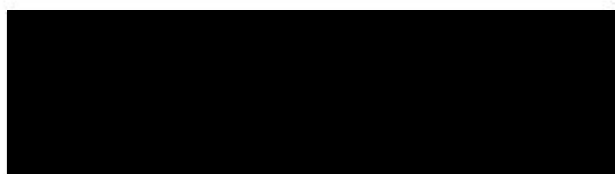
Neposkytování informací o platech a odměnách pracovníků Úřadu Městské části Praha 17 je navíc součástí interního komplexu preventivních protikorupčních opatření.

Děkuji za laskavé pochopení a porozumění.

S pozdravem

starostka MČ Praha 17

Městská část Praha 17

Ke sp. zn. ÚMČP17 005906/2015/KTA/Kon, ÚMČP17 010389/2015/KTA/Kon

Datovou schránkou

V Praze dne 6. července 2015

Věc: Stížnost na neúplné vyřízení žádosti o informace

Vážení,

na základě zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, jsme Vás dopisem ze dne 20. 6. 2015 požádali o poskytnutí informace o platech a odměnách nejvýše postavených úředníků za rok 2014 (oddělené plat a odměna u každé osoby), a to konkrétně:

- a) tajemník
- b) vedoucí odborů

U každé osoby jsme požadovali tyto informace:

- a) Jméno a příjmení,
- b) pracovní zařazení (tajemník / vedoucí odboru XY)
- c) skutečné vyplacená mzda za rok 2014 včetně počtu měsíců, za které byla vyplacena,
- d) skutečné vyplacená odměna za rok 2014.

Zároveň jsme Vás výslovně upozornili na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, že informace o platech vrcholných úředníků se veřejnosti poskytují na základě ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, viz zejména rozhodnutí rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 10. 2014, 8 As 55/2012.

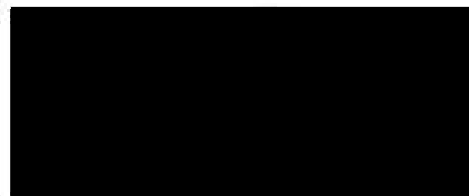
Dopisem ze dne 30. 6. 2015 jste nám neformálně sdělili, že nám informace neposkytnete, aniž byste zároveň vydali řádné a odůvodněné rozhodnutí. Z tohoto důvodu podáme dle § 16a odst. 1, písm. c) zákona 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

stížnost

na způsob, jakým byla informace vyřízena, respektive jak vyřízena nebyla. Konkrétně nám nebyla poskytnuta žádná informace.

Pokud máte v úmyslu požadovanou informaci neposkytnout, jste povinni vydat a řádně odůvodnit rozhodnutí o odmítnutí informace a to i s ohledem na zmíněný judikát Nejvyššího správního soudu. Odmítnout informaci neformálním dopisem není možné.

S pozdravem

Městská část Praha 17

tajemník

8.7.2015, Praha

ÚMČP17 010667/2015/KTA/Kon

ROZHODNUTÍ

Odbor „Kancelář tajemníka“ Úřadu městské části Praha 17 (dále jen „povinný subjekt“) jako věcně a místně příslušný orgán podle § 15 odst. 1 zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), rozhodl na základě žádosti a stížnosti zasláné 6.7.2015

t a k t o:

Žádost zapsaného spolku [redacted] ze dne 20.6.2015, zastoupeného předsedkyní [redacted]

[redacted] (dále jen „žadatel“), o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), a to „ *na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, si Vás dovoluji požádat o poskytnutí informace o platech a odměnách nejvíše postavených úředníků za rok 2014 (odděleně plat a odměna u každé osoby), a to konkrétně:*

- a) tajemník*
- b) vedoucí odboru*

U každé osoby prosím uveďte:

- a) Jméno a příjmení,*
- b) pracovní zařazení (tajemník / vedoucí odboru XY)*
- c) skutečně vyplacená mzda za rok 2014 včetně počtu měsíců, za které byla vyplacena,*
- d) skutečně vyplacená odměna za rok 2014. " (dále jen „žádost“).*

se podle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím

o d m í t á.

Odůvodnění

I

Povinný subjekt přezkoumal žádost a ve smyslu § 15 odst. zákona o svobodném přístupu k informacím rozhodl o jejím odmítnutí. Při svém rozhodování byl povinný subjekt veden následujícími úvahami.

Podle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím poskytne povinný subjekt informace týkající se osobnosti, projevu osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje jen v souladu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu. Ustanovení § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím odkazuje na § 11 zákona č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník, ve znění pozdějších změn, podle nějž má fyzická osoba právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevu osobní povahy (tento zákon byl ke dni 1. 1. 2014 zrušen; uvedené ustanovení bylo převzato do § 81 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník); a dále na § 5 a 10 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“). Podle § 10 zákona o ochraně osobních údajů při zpracování osobních údajů správce a zpracovatel dbá, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého osobního života subjektu údajů. Podle § 5 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů může správce zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů, bez tohoto souhlasu je může zpracovávat, pokud poskytuje osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné anebo úřední činnosti, o jeho funkčním nebo pracovním zařazení. Údaj o výši finančních prostředků poskytnutých tajemníkovi a vedoucím odborů Úřadu městské části Praha 17 (dále jen „dotčené osoby“) je osobním údajem, který nevypovídá o výše uvedených skutečnostech (tj. veřejné nebo úřední činnosti, funkčnímu nebo pracovnímu zařazení), není tedy možné, aby byly takové informace poskytnuty, a to ani s odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č.j. 5 As 57/2010-79 ze dne 27. 5. 2011 a č.j. 8 As 55/2012-62 ze dne 22. 10. 2014.

II.

Povinný subjekt při svém rozhodování vycházel z judikatury NSS (zejména z rozsudku č.j. 5 As 57/2010-79 ze dne 27. 5. 2011, a rozsudku č.j. 8 As 55/2012-62 ze dne 22. 10. 2014), rozsudku Krajského soudu v Praze č.j. 45 A 4/2012-76 ze dne 27. 6. 2012, judikatury Ústavního soudu České republiky (dále jen „Ústavní soud“), stanovisek Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „ÚOOÚ“) ze dne 3. 6. 2011 a ze dne 1. 8. 2011, z Metodického doporučení Ministerstva vnitra a Úřadu pro ochranu osobních údajů k poskytování informací o platech pracovníků povinných subjektů podle zákona o svobodném přístupu k informacím ze dne 31. 8. 2011, z právních názorů odborné literatury a v neposlední řadě i z výkladu samotných právních předpisů (zejména zákona o ochraně osobních údajů a zákona o svobodném přístupu k informacím), jejich smyslu a záměru zákonodárců. Český právní řád není založen na precedentním právu, rozsudek soudu se nestává pramenem práva. Výrok rozsudku je závazný pouze pro účastníky řízení, popř. osoby na řízení zúčastněné, a pro orgány veřejné moci, nikoli pro třetí osoby. Rozsudky nejvyšších soudů České republiky mohou mít sice určitý obecný dopad, neboť je zde zájem na tom, aby právo bylo vykládáno a aplikováno jednotně, tudíž názory v rozhodnutích těchto soudů „zákonné právo“ dotváří. Nelze však požadovat, aby správní orgán při svém rozhodování se nemohl od právního názoru uvedeného v rozhodnutí NSS odchýlit, a to zejména má-li pro tento postup relevantní důvody.

K tomu ještě povinný subjekt dodává, že samozřejmě respektuje závaznost rozsudků NSS, resp. jejich vliv na dotváření a sjednocování práva.

ÚOOÚ jako orgán, v jehož kompetenci je výklad zákona o ochraně osobních údajů, a jako orgán dozoru v případě ochrany osobních údajů vydal stanovisko k rozsudku NSS čj. 5 As 57/2010-79 ze dne 27. 5. 2011, které bylo zveřejněno na internetových stránkách ÚOOÚ dne 3. 6. 2011. Podle uvedeného stanoviska ÚOOÚ je zcela patrné, že § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím stanoví mj. povinnost osobní údaje ve všech případech poskytovat zásadně v souladu s právním předpisem upravujícím jejich ochranu, kterým je zákon o ochraně osobních údajů; § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím potom u příjemců veřejných prostředků stanoví obecnou povinnost jejich osobní údaje ve specifikovaném rozsahu poskytovat; přičemž ze systematiky zákona o svobodném přístupu k informacím i celého právního řádu, z logického i jazykového hlediska i z toho, že i v § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím je opakovaně používáno pojmu osobní údaje, jednoznačně vyplývá, že i při tomto zpracování osobních údajů, tedy zpřístupňování a zveřejňování informací o příjemcích veřejných prostředků, je nezbytné přihlídnouti k úpravě provedené zákonem o ochraně osobních údajů; a dále, pokud by měl platit závěr rozsudku NSS ze dne 27. 5. 2011 o tom, že zveřejňování a zpřístupňování osobních údajů příjemců veřejných prostředků není regulováno zákonem o ochraně osobních údajů, potom by docházelo jak k nedostatečné transpozici Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 95/46/ES ze dne 24. 10. 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, čímž by byla Česká republika vystavena možným sankcím ze strany Evropské komise, tak i k porušení ústavního práva na ochranu soukromí a ochranu před neoprávněným zpracováním osobních údajů. ÚOOÚ v uvedeném stanovisku dále zdůraznil, že podle názoru NSS je tedy možné zveřejňovat výši platu nejen všech úředníků a dalších zaměstnanců ústředních i samosprávných úřadů, ale i všech lékařů a zdravotního personálu ve veřejných zdravotních zařízeních, všech policistů, hasičů, učitelů, veškerých zaměstnanců všech státních podniků a dalších subjektů, které byly založeny nebo jsou kontrolovány veřejnou správou či obcemi (dopravní podniky, školy, společnosti pro správu a údržbu obecního majetku apod.), protože jejich soukromí není, podle názoru NSS, nijak chráněno; NSS podle názoru ÚOOÚ nijak nerefletoval to, že právo na přístup k informacím není neomezené a výslovně odmítl aplikovat test proporcionality, tedy posoudit, které z uvedených práv, které je v mnoha případech nutno aplikovat zároveň, v konkrétním případě převáží; přitom právě test proporcionality uvádí jako nezbytnost při posuzování obdobných situací Ústavní soud v řadě svých rozhodnutí (např. nález pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/94 ze dne 12. 10. 1994, sp. zn. Pl. ÚS 15/96 ze dne 9. 10. 1996 či sp. zn. Pl. ÚS 40/08 ze dne 26. 5. 2009). NSS se dále podle zmíněného stanoviska ÚOOÚ dostal svojí interpretací textu zákona o svobodném přístupu k informacím mimo meze založené zákonodárcem; na jejím základě by totiž bylo možné uložit povinnost strpět zásah do soukromí i tehdy, pokud to zákon nestanoví, taková interpretace v žádném případě nereflektuje podstatu a smysl základního lidského práva na ochranu soukromí a ochranu osobních údajů. Závěrem uvedeného stanoviska ÚOOÚ prohlásil, že bude případy plošného zveřejňování platů zaměstnanců veřejné sféry hodnotit vždy za použití výše uvedeného testu proporcionality a v případě, kdy shledá, že veřejný zájem na zveřejnění platu konkrétního zaměstnance nepřeváží veřejný zájem na ochraně jeho soukromého života, bude takové jednání sankcionovat. V návazném stanovisku ÚOOÚ ze dne 1. 8. 2011 ÚOOÚ zdůraznil, že na základě právního posouzení shledal, že český právní řád nedává možnost plošně zveřejňovat osobní údaje.

Dále pak podle názoru povinného subjektu nelze pod pojem „příjemce veřejných prostředků“ ve smyslu § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím podřadit zaměstnance veřejné správy, kteří jsou za svou práci odměňováni.

Při posouzení, zda požadovanou informaci poskytnout či nikoli, jsou rozhodujícími aspekty pro sdělení informace o poskytnutí veřejných prostředků, jednak osoba, které byly prostředky vyplaceny, a dále i charakter a výše poskytnuté částky. V rozsudku Krajského soudu v Praze č.j. 45 A 4/2012-76 ze dne 27. 6. 2012 je uvedeno: „*Krajský soud se nedomnívá, že s ohledem na ustanovení § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím musí být bezvýjimečně poskytnuta informace o odměně za práci u všech zaměstnanců placených z veřejných rozpočtů, a to bez ohledu na povahu a výši takové odměny. Ve vztahu k osobě je třeba mít na paměti, že právo na informace automaticky nezahrnuje právo na poskytnutí údajů, které identifikují, resp. jsou způsobilé identifikovat konkrétní osoby. Tyto údaje mohou být zahrnuty jediné tehdy, jestliže lze sledovat legitimní zájem na tom, aby se staly součástí veřejné diskuse. Míra omezení ochrany soukromí přibližně odpovídá společenskému významu zastávané funkce. Ve své podstatě lze - opět v souladu se zásadou bezrozpornosti a jednoty právního řádu - vyloučit ze seznamu veřejných funkcionářů obsaženého v § 2 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, Naopak v případě jiných osob nebude vždy možno nalézt dostatečný zájem na jejich identifikaci pro účely veřejné diskuse o jejich příjmech z veřejných prostředků. Zejména půjde o řadové státní a veřejné zaměstnance v situacích, kdy půjde o jejich standardní měsíční plat. Situaci, kdy v podstatě každý by mohl žádat informaci o výši jejich platu, nelze vnímat jinak, než jako výrazný zásah do jejich soukromí. Taková informace by totiž poskytovala poměrně podrobný obraz o jejich běžné finanční situaci, neboť často je plat jejich jediným běžným zdrojem příjmu. Stěží by zde mohl převážít zájem na veřejné diskusi o takových údajích. Nelze se vyhnout srovnání se skupinami osob uvedených v § 8b odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím, u kterých zákon výslovně uvádí, že základní osobní údaje se neposkytnou. Zejména při srovnání veřejných zaměstnanců s poživateli starobního důchodu, pro které je tento důchod také často jediným příjmem, by rozdílné zacházení ohledně poskytování informací o výši tohoto jejich příjmu mohlo být až diskriminační.*“

Citovaný výňatek rozsudku Krajského soudu v Praze povinný subjekt uvádí s tím, že se jedná o další názor soudu, což odůvodňuje názor povinného subjektu na neprecedentní povahu judikatury.

Dle názoru povinného subjektu je také nutné poukázat na zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o střetu zájmů“), který mimo jiné upravuje i oznamovací povinnost tzv. veřejných funkcionářů. Podle § 2 odst. 2 písm. e) zákona o střetu zájmů se veřejným funkcionářem rozumí také vedoucí zaměstnanec územního samosprávného celku, který se podílí na výkonu správních činností a je zařazen do úřadu, tj. dotčené osoby jsou současně i veřejnými funkcionáři podle zákona o střetu zájmů. Ustanovení § 7 zákona o střetu zájmů pojednává o oznámení, které musí každý funkcionář podávat o skutečnostech, které se předpokládají v § 8 až 11 zákona o střetu zájmů. Tuto povinnost vyplývá pro všechny funkcionáře ve smyslu § 2 zákona o střetu zájmů bez rozdílu. V § 11 zákona o střetu zájmů se ukládá veřejným funkcionářům povinnost zveřejňovat příjmy, dary a závazky, přičemž v odstavci 1 písm. a) je povinnost zveřejnit příjmy zkonkrétněna na peněžní příjmy nebo jiné majetkové výhody, odměny, příjmy z podnikatelské činnosti, dividendy nebo jiné příjmy z účastí nebo činnosti v podnikajících právnických osobách. Je zde i výslovně stanoveno, že za peněžitý příjem nebo jinou majetkovou výhodu se pro tento účel, tedy z hlediska povinnosti oznamovat jejich získání, nepovažuje plat, odměna či další náležitosti, na které má veřejný funkcionář podle zvláštních právních předpisů nárok. Zákon o střetu zájmů

tedy výslovně vylučuje tento údaj z oznamovací povinnosti a chrání tímto soukromí veřejného funkcionáře, které má přednost před kontrolou a právem na informace ze strany veřejnosti.

Při použití § 8b odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím je nutně vždy přihlédnout k druhu informace, která je požadována, a zvážit možnost jejího poskytnutí s ohledem na ustanovení zákona o ochraně osobních údajů a případně s ohledem na § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím poskytnutí takové informace odmítnout, pokud by její zveřejnění znamenalo nepřiměřený zásah do soukromého života osoby, již se tato informace týká. Konkrétní výše platu a odměn, které dotčené osoby v požadovaném období obdržely, se staly součástí jejich soukromého majetku a jejich výše je proto osobním údajem, jehož zveřejnění je třeba plně podříditi zákonu o svobodném přístupu k informacím s ohledem na režim stanovený zákonem o ochraně osobních údajů. Povinný subjekt došel k závěru, že údaje o výši platu a odměn, které dotčené osoby v požadovaném období obdržely, jsou osobními údaji, které nevypovídají o veřejné nebo úřední činnosti, funkčním nebo pracovním zařazení dotčených osob. Tyto údaje by pak mohly být poskytnuty pouze se souhlasem dotčených osob.

III.

Povinný subjekt považuje za důležité upozornit na skutečnost, že poskytnutí požadovaných informací znamená zásah do soukromí dotčených osob, vyplývá také z judikatury Soudního dvora Evropské unie, z Článku 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod Rady Evropy (ve znění protokolu č. 3, 5 a 8, vyhlášené pod č. 209/1992 Sb.), v němž je zakotveno právo na respektování soukromého a rodinného života, a z Článku 10 odst. 2 a 3 ústavního zákona č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje Listina základních práv a svobod jako ústavní zákon Federálního shromáždění České a Slovenské republiky (dále jen „Listina“), podle něž každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života a každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě. Soudní dvůr Evropské unie ve svém rozsudku ze dne 20. 5. 2003, Österreichischer Rundfunk a další a Christa Neukomm (C-138/01) a Joseph Lauer mann (C-139/01) proti Österreichischer Rundfunk (C-465/00, Recueil 2003, Strana I-04989, body 73, 74 a 75) uvedl, že „Je třeba bez dalšího mít za to, že shromažďování osobních údajů týkajících se profesionálních příjmů jednotlivce za účelem jejich sdělení třetím osobám spadá do působnosti článku 8 Evropské úmluvy. Evropský soud pro lidská práva v tomto ohledu rozhodl, že výraz „soukromí“ nemá být vykládán restriktivně, a že „žádný zásadní důvod nenechává vyloučit profesionální činnosti (...) z pojmu soukromí“ (viz zejména Evropský soud pro lidská práva, rozsudky Aman v Švýcarsko, ze dne 16. února 2000, Šhicka rozsudků a rozhodnutí 2000 - II, § 65, a Rotaru v Rumunsko ze dne 4. května 2000, Šhicka rozsudků a rozhodnutí 2000 - V, § 43). Je nutně konstatovat, že ačkoliv pouhé zaznamenání osobních údajů týkajících se příjmu vyplacených zaměstnavatelem svým zaměstnancům nemůže jako takové představovat zásah do soukromí, sdělení těchto údajů třetí osobě, v tomto případě veřejnému orgánu, porušuje ochranu soukromí dotčených osob, nehledě na to, jak jsou později takto sdělené informace využity, a je zásahem ve smyslu článku 8 EÚLP. Aby se jednalo o takový zásah, není důležité, zda sdělené informace představují citlivé údaje, či nikoliv nebo zda dotčené osoby utrpěly případně nepříznivé následky z důvodu tohoto zásahu (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Aman v Švýcarsko, § 70). Postačí, aby údaje týkající se příjmů zaměstnance nebo důchodce byly sděleny zaměstnavatelem třetí osobě.“

Na základě výše uvedených ustanovení právních předpisů a rozhodovací činnosti Soudního dvora Evropské unie je nutné opět konstatovat, že poskytnutí požadované informace, tj. o majetkových poměrech dotčených osob, jistě znamená zásah do jejich soukromí.

Ve smyslu uvedených nálezů Ústavního soudu je třeba porovnat a zvážit, jaké právo v daném případě převažuje, zda jde o právo na informace či o právo na ochranu soukromí fyzické osoby, a jaké právo tedy bude mít při aplikaci přednost.

Z hlediska kritéria vhodnosti je nutné zvážit, zda příslušné opatření je schopné dosáhnout požadovaného cíle, tj. v tomto případě kontroly ze strany veřejnosti nad hospodařením s veřejnými prostředky. V tomto případě nelze dojít k jinému závěru, než, že poskytnutím požadovaných informací tohoto cíle, tj. zásahem do práva na ochranu soukromí, nelze docílit. Odměny mohou být poskytovány podle § 134 zákoníku práce za úspěšné splnění mimořádného nebo zvláště významného pracovního úkolu. Možnost jejich poskytnutí je tedy regulována právním předpisem. Odměna je nenárokovou složkou platu, jednak slouží k ocenění nadstandardních úkolů a jednak má i motivační funkci. Na rozdíl od ostatních složek platu zákon a ani jiný podzákoný právní předpis nestanoví, v jaké výši je možné nebo dovolené odměna poskytnout. Zaměstnavatel je tak limitován zejména finančními prostředky, které má k dispozici, a záleží také na jeho rozhodnutí, které úkoly považuje za mimořádné či zvláště významné. Kritériem pro přiznání odměny jsou pak i další skutečnosti jako ocenění pracovního výkonu konkrétního zaměstnance, který je možný považovat za nadstandardní, poměření jejího výkonu s ostatními zaměstnanci s obdobnou pracovní náplní, druh splněného úkolu a jeho význam pro zaměstnavatele, popř. pro širší okruh subjektů. Pokud by byly poskytnuty údaje o výši odměn konkrétních zaměstnanců veřejné správy, pak by taková informace nezohlednila všechna tato kritéria a podmínky zaměstnavatele, za jakých byly tyto odměny poskytnuty. Nelze z takové informace usoudit, zda byla odměna poskytnuta v odpovídající výši a nemůže tedy ani na jejím základě být objektivně posouzeno, zda je s veřejnými prostředky řádně a efektivně hospodařeno či nikoliv, takové poskytnutí informace tedy není schopno naplnit cíl omezení práva na ochranu soukromí.

Druhým kritériem je kritérium potřebnosti, při jehož zkoumání je třeba porovnat legislativní prostředek omezující základní právo či svobodu s jinými opatřeními, které by umožnily dosáhnout stejného cíle. Podle názoru povinného subjektu je v daném případě sice princip potřebnosti splněn, neboť s největší pravděpodobností neexistuje žádný legislativní prostředek, který by žadateli umožnil dostat se k požadované informaci jiným způsobem, není však možné pouze na základě splnění jednoho z principů stanovit, že právo na informace převažuje nad právem na ochranu soukromí, neboť všechny principy se musí hodnotit vzájemné souvislosti a nikoliv izolovaně, opačný výklad by popíral test proporcionality.

Třetím kritériem je porovnání závažnosti dvou základních práv nebo veřejných statků, které jsou v rozporu. Na jedné straně stojí právo na ochranu soukromí obsažené v Článku 10 odst. 2 a 3 Listiny a na druhé straně právo na informace uvedené v Článku 17 odst. 1 Listiny.

Právo na ochranu soukromí je zakotveno v hlavě druhé Listiny - „Lidská práva a základní svobody“, oddílu prvním nazvaném „Základní lidská práva svobody“; právo na informace pak v téže hlavě Listiny, oddílu druhém nazvaném „Politická práva“. Z hlediska systematiky Listiny lze dojít k závěru, že právo na ochranu soukromí je hodnoceno výše, neboť se jedná o základní lidské právo, zatímco právo na informace je „pouhým“ právem politickým. Při dalším hodnocení, které z daných práv je postaveno v tomto konkrétním případě výše, je nutné také zvážit, okolnosti celého případu, tj. zejména postavení dotčených osob a povahu požadované informace. Nejedná se o osoby veřejně známé, u nichž by byl důvod ke snížení

ochrany soukromí, přičemž zveřejněním údajů o výši platu a odměn, včetně odůvodnění za požadované období, by k narušení ochrany jejich soukromí zcela jistě došlo. Odměna je nenároková složka platu poskytovaná za úspěšné splnění mimořádného nebo zvlášť významného pracovního úkolu, jejím účelem je tedy motivace dotčených osob k dosahování nadstandardních pracovních výsledků, a pokud by dotčené osoby věděly, že je přípustné zveřejnění výše částky jim poskytnutých odměn a že by mohly být vystaveny tlaku za strany veřejnosti obhajovat každou odměnu, která jim byla vyplacena, její oprávněnost a přiměřenost její výše, byla by jistě tato motivace narušena. Dotčené osoby by pak mohly dojít k úvaze, zda skutečnost, že bude čelit tomuto tlaku, „jim stojí zato“ dále podávat nadstandardní výkony či zda se jim spíše vyplatí pracovat standardně s tím, že jejich soukromí zůstane uchráněno. A dále, pokud by byly veřejně přístupné informace o výši vyplacených odměn dotčených osob, pak by se zde rovněž mohl otvírat prostor pro tlaky různých zájmových skupin, popř. pro jejich korupční snahy, což jistě není pro řádné fungování veřejné správy žádoucí. Takovýto postup jistě není v zájmu veřejnosti, neboť negativní ekonomický dopad by převážil nad tím, že byly poskytnuty takové informace, a tedy právo na informace ze strany veřejnosti bylo dodrženo. Je právě jen a pouze na zaměstnavateli, aby svého zaměstnance odměnil za úspěšné splnění mimořádného nebo zvlášť významného pracovního úkolu, a to v relevantních souvislostech, tj. aby taková odměna byla podrobena např. kontrole finančního hospodaření a shledána oprávněnou.

Po posouzení skutečností a dopadů poskytnutí či neposkytnutí požadované informace je možno dojít k závěru, že poskytnutí informace o výši platu a odměn dotčených osob není schopno dosáhnout zamýšleného cíle (tj. kontroly nad vynakládáním veřejných prostředků) a znamenalo by nepřiměřený zásah do jejich soukromí.

Povinný subjekt uznává, že veřejnost má právo na informace o nakládání s veřejnými prostředky, a to i v oblasti výdajů na zaměstnance veřejné správy, neboť toto právo je zakotveno přímo v Listině a v zákoně o svobodném přístupu k informacím. I toto právo však musí mít své hranice, a pokud by jeho uplatnění znamenalo nepřiměřený zásah do soukromí dotčených osob, které je také zakotveno v Listině, je nutné dát přednost ochraně toho práva, které se v testu proporcionality se ukázalo jako silnější.

IV Shrnutí

Údaje o platech a odměnách vedoucích úředníků Úřadu Městské části Praha 17 jsou podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, osobními údaji, jejichž poskytnutí bez souhlasu dotčených osob by bylo závažným porušením jejich ústavního práva na ochranu soukromí, které je blíže specifikováno příslušnými zákony. Podle čl. 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod publikované pod č. 2/1993 Sb. nedotknutelnost osoby a jejího soukromí je zaručena. Podle § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, soukromé právo spočívá zejména na zásadách, že každý má právo na ochranu svého života a zdraví, jakož i svobody, etí, důstojnosti a soukromí. Osobní údaje navíc požívají trestně právní ochrany podle § 180 trestního zákona, podle jehož prvního odstavce ten, kdo, byť i z nedbalosti, neoprávněně zveřejní, sdělí, zpřístupní, jinak zpracovává nebo si присvojí osobní údaje, které byly o jiném shromážděné v souvislosti s výkonem veřejné moci, a způsobí tím vážnou újmu na právech

nebo oprávněných zájmech osoby, již se osobní údaje týkají, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti.

Z výše uvedeného je zřejmé, že poskytnutí požadované informace bez souhlasu dotčených osob by ze strany Úřadu Městské části Praha 17 bylo závažným porušením práv těchto osob na ochranu jejich soukromí, což by mohlo mít pro poskytovatele závažné právní následky, a to případně včetně trestně právních, které by bylo ve zjevném nepoměru s užitkem informace pro žadatele, což potvrdil i provedený test proporcionality. Vyžadovaný souhlas s poskytnutím požadovaných informací dotčenými osobami nebyl dán. Neposkytnutí informací o platech a odměnách pracovníků Úřadu Městské části Praha 17 je navíc součástí interního komplexu preventivních protikorupčních opatření.

V

Povinný subjekt po pečlivém posouzení celého případu a na základě svého nejlepšího vědomí a svědomí zastává konstantní názor na poskytování informací o výši platů a odměn dotčených osob, kdy je třeba dát přednost zájmu soukromému na ochraně soukromí a osobnosti dotčených osob nad zájmem veřejným na poskytnutí požadované informace. Vzhledem k výše uvedenému nebyly žadateli požadované informace poskytnuty a o žádosti bylo povinným subjektem rozhodnuto způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 kalendářních dnů ode dne jeho doručení u **MAGISTRÁTU HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY**, a to podáním u povinného subjektu v souladu s § 16 odst. 1 a 2 zákona o svobodném přístupu k informacím.

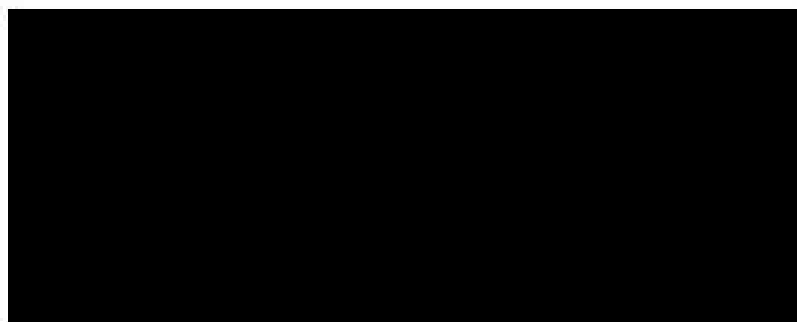
Obdrží:

I. účastník řízení podle § 27 odst. správního řádu, právnická osoba

II. na vědomí odbor „Kancelář tajemníka“ - spis

III. na vědomí odbor „OHOS“ – na vědomí

mc17es396866te

Hlavní město Praha

Na vědomí doručeno datovou schránkou

Městská část Praha 17

Č.j. UMCP17 010667/2015/KTA/Kon

Datovou schránkou

V Praze dne 9. července 2015

Věc: Odvolání do rozhodnutí o odmítnutí informace ze dne 8. července 2015

Vážení,

na základě zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, jsme Vás podáním ze dne 19. 6. 2015 požádali o poskytnutí informace o platech a odměnách nejvýše postavených úředníků za rok 2014 (oddělené plat a odměna u každé osoby), a to konkrétně:

- a) tajemník
- b) vedoucí odborů

U každé osoby jsme požadovali tyto informace:

- a) Jméno a příjmení,
- b) pracovní zařazení (tajemník / vedoucí odboru XY)
- c) skutečně vyplacená mzda za rok 2014 včetně počtu měsíců, za které byla vyplacena,
- d) skutečně vyplacená odměna za rok 2014.

Zároveň jsme Vás výslovně upozornili na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, že informace o platech vrcholných úředníků se veřejnosti poskytují na základě ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, viz zejména rozhodnutí rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 10. 2014, 8 As 55/2012.

Tímto podáváme do rozhodnutí o odmítnutí informace

Odvolání,

které odůvodňujeme následovně:

Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že povinnému subjektu je známa ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se problematiky poskytování informací o platech a odměnách vysoce postavených úředníků. Přesto povinný subjekt odmítá informace poskytnout.

Žadatel má za to, že takový přístup je zcela neakceptovatelný, neboť povinnému subjektu musí být známo, že to bude v konečném důsledku právě Nejvyšší správní soud, který bude o tomto informačním sporu rozhodovat (nikoli například Úřad pro ochranu osobních údajů, na jehož několik let staré stanovisko se Povinný subjekt odkazuje). V horizontu několika let tedy povinnému subjektu nezbyde, než soudní rozhodnutí vzít na vědomí. Již z tohoto důvodu žadatel není jasně, jaký zájem touto obstrukcí povinný subjekt sleduje. Postup, který povinný subjekt zvolil, je nezákonný. Postup povinného subjektu jde také proti principům dobré správy, kdy žadatel o informaci je nucen k získání informace podávat žaloby, ačkoli již při podání žádosti o informace je zřejmé, že žadatel je v právu.

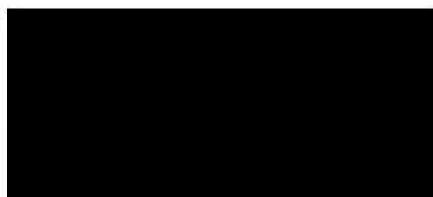
Z judikatury Nejvyššího správního soudu, zejména z rozsudku 5 As 57/2010 a z rozsudku 8 As 55/2012 je zcela zřejmé, že informace o platech a odměnách vysoce postavených úředníků veřejnosti náleží na základě ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

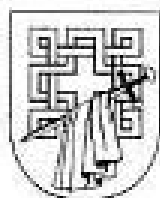
Povinný subjekt nestojí nad mocí soudní. Postup povinného subjektu je projevem neúcty nejen k realizaci politického práva žadatele na informace, ale také k moci zákonodárné a současnému znění § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (žadatel zdůrazňuje, že poslanci v červnu 2011 výslovně odmítli schválit přílopek k zákonu o zdravotnických službách, který měl v reakci na rozsudek NSS z května 2011, sp. zn. 5 As 57/2010 změnit znění § 8b zákona 106/1999 Sb. tak, aby se informace o platech úředníků již neposkytovaly), tak i moci soudní (stabilní judikatura Nejvyššího správního soudu).

Vzhledem k výše uvedenému žadatel navrhuje, aby nadřízený orgán postup povinného subjektu přezkoumal a jako nezákonné napačené rozhodnutí zrušil.

Žadatel je známo, že nadřízený orgán nemůže povinnému subjektu nařídít poskytnutí informace samotné, avšak spoléhá se na to, že povinný subjekt bude respektovat názor nadřízeného orgánu a informaci následně žadateli poskytne, neboť názorem nadřízeného orgánu je (na rozdíl od soudní judikatury v jiných byť právně i skutkově shodných věcech), výslovně vázán.

V opačném případě se žadatel bude domáhat svého práva na informaci soudní cestou.

Magistrát hlavního města Prahy
Mariánské nám. 2
110 00 Praha 1

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 17
ÚŘAD MĚSTSKÉ ČÁSTI
Tajemník

Vaše značka	Naše značka Č. j.: ÚMČP17 010922/2015/KTA/Kon Sp. zn.: S-ÚMČP17 009906/2015/KTA/Kon	Vyřizuje: linka [REDACTED]	Datum 10.7.2015
-------------	--	-------------------------------	--------------------

Předání spisu

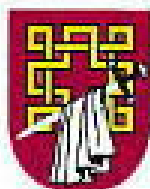
Vážený,

v souladu s § 16 bod 2 zákona 106/1999 Sb. (Zákon o svobodném přístupu k informacím)
Vám postupujeme spis: S-ÚMČP17 009906/2015/KTA/Kon ve věci „Odvolání do rozhodnutí
o odmítnutí informace ze dne 8.7.2015“.

[REDACTED]
Úřad městského tajemníka ÚMČ Praha 17
Praha 17
Zařizovací 201
162 02 Praha 17, tel. 272 21 11 11

Přílohy:

- Žádost o informaci ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím ze dne 19.6.2015, č.j. ÚMČP17 009906/2015/KTA/Kon
- Odpověď starostky MČ Praha 17 ze dne 30.6.2015, č.j. ÚMČP17 010389/2015/KTA/Kon
- Odpověď tajemníka úřadu MČ Praha 17 ze dne 30.6.2015, č.j. ÚMČP17 009906/2015/KTA/Kon
- Stížnost na neúplné vyřízení žádosti o informace ze dne 6.7.2015, č.j. ÚMČP17 010667/2015/KTA/Kon
- Rozhodnutí tajemníka úřadu MČ Praha 17 ze dne 8.7.2015, č.j. ÚMČP17 010667/2015/KTA/Kon
- Odvolání do rozhodnutí o odmítnutí informace ze dne 8.7.2015, č.j. ÚMČP17 010866/2015/KTA/Kon
- Vyjádření ke sdělování údajů o platu a odměnách vedoucích odborů MČ Praha 17 a tajemníka úřadu

Městská část Praha 17

tajemník

28.8.2015, Praha

ÚMČP17 013170/2015/KTA/Kan
S-ÚMČP17 009906/2015

ROZHODNUTÍ

Odbor „Kancelář tajemníka“ Úřadu městské části Praha 17 (dále jen „povinný subjekt“) jako věcně a místně příslušný orgán podle § 15 odst. 1 zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), rozhodl na základě žádosti ze dne 20.6.2015, dále pak na základě rozhodnutí Hlavního města Prahy, magistrátu hl.m. Prahy, odboru kontrolních činností, Sp.zn. S- MHMP 1244423/2015, Č.j. MHMP 14408/2015 ze dne 13.8.2015

t a k t o:

Žádost zapsaného spolku **_____** ze dne 20.6.2015, zastoupeného předsedkyní **_____** se sídlem **_____** IČ: **_____** (dále jen „žadatel“), o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), a to „ *na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, si Vás dovoluji požádat o poskytnutí informace o platech a odměnách nejvýše postavených úředníků za rok 2014 (oddělené plat a odměna u každé osoby), a to konkrétně:*

- a) tajemník*
- b) vedoucí odboru*

U každé osoby prosím uveďte:

- a) Jméno a příjmení,*
- b) pracovní zařazení (tajemník / vedoucí odboru XY)*
- c) skutečně vyplacená mzda za rok 2014 včetně počtu měsíců, za které byla vyplacena,*
- d) skutečně vyplacená odměna za rok 2014. “ (dále jen „žádost“).*

se podle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím

částečně o d m í t á.

Odůvodnění

I.

Povinný subjekt přezkoumal žádost a ve smyslu § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím rozhodl o jejím částečném odmítnutí. Při svém rozhodování byl povinný subjekt veden následujícími úvahami.

Podle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím poskytne povinný subjekt informace týkající se osobnosti, projevu osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje jen v souladu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu. Ustanovení § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím odkazuje na § 11 zákona č. 40/1964 Sb. Občanský zákoník, ve znění pozdějších změn, podle něž má fyzická osoba právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevu osobní povahy (tento zákon byl ke dni 1. 1. 2014 zrušen; uvedené ustanovení bylo převzato do § 81 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník); a dále na § 5 a 10 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“).

II.

Údaje o platech a odměnách vedoucích úředníků Úřadu Městské části Praha 17 jsou podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, osobními údaji, jejichž poskytnutí bez souhlasu dotčených osob by bylo závažným porušením jejich ústavního práva na ochranu soukromí, které je blíže specifikováno příslušnými zákony. Podle čl. 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod publikované pod č. 2/1993 Sb. nedotknutelnost osoby a jejího soukromí je zaručena. Podle § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, soukromé právo spočívá zejména na zásadách, že každý má právo na ochranu svého života a zdraví, jakož i svobody, cti, důstojnosti a soukromí. Osobní údaje navíc požívají trestně právní ochrany podle § 180 trestního zákona, podle jehož prvního odstavce ten, kdo, byť i z nedbalosti, neoprávněně zveřejní, sdělí, zpřístupní, jinak zpracovává nebo si přisvojí osobní údaje, které byly o jiném shromážděné v souvislosti s výkonem veřejné moci, a způsobí tím vážnou újmu na právech nebo oprávněných zájmech osoby, již se osobní údaje týkají, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti.

Z výše uvedeného je zřejmé, že poskytnutí požadované informace bez souhlasu dotčených osob by ze strany Úřadu Městské části Praha 17 bylo závažným porušením práv těchto osob na ochranu jejich soukromí, což by mohlo mít pro poskytovatele závažné právní následky, a to případně včetně trestně právních, které by bylo ve zjevném nepoměru s užitkem informace pro žadatele, což potvrdil i provedený test proporcionality. Vyžadovaný souhlas s poskytnutím požadovaných informací dotčenými osobami nebyl dán, neboť písemně vyslovili svůj nesouhlas.

III.

Povinný subjekt po pečlivém posouzení celého případu a to zejména v návaznosti na respektování platných právních předpisů se rozhodl žádosti zapsaného spolku Právo ve

veřejném zájmu částečně nevyhovět. V informaci poskytnuté v souladu s ustanovením § 14 odst. 5, písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím, povinný subjekt uvádí údaje požadované žadatelem v žádosti ze dne 20.6.2015, vyjma uvedení jména a příjmení dotčených osob. Vzhledem k výše uvedenému nebyly žadateli tyto konkrétní požadované informace poskytnuty a o žádosti bylo povinným subjektem rozhodnuto způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí. Poskytnuté informace jsou uvedeny v příloze tohoto rozhodnutí.

Povinný subjekt dále upozorňuje žadatele, že tento je povinen s informacemi, které mu byly povinným subjektem poskytnuty, nakládat dle zákona o ochraně osobních údajů, to znamená, kromě jiného, tyto dále nezveřejňovat, apod. v opačném případě se žadatel vystavuje nebezpečí sankcí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 kalendářních dnů ode dne jeho doručení u MAGISTRÁTU HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY, a to podáním u povinného subjektu v souladu s § 16 odst. 1 a 2 zákona o svobodném přístupu k informacím.

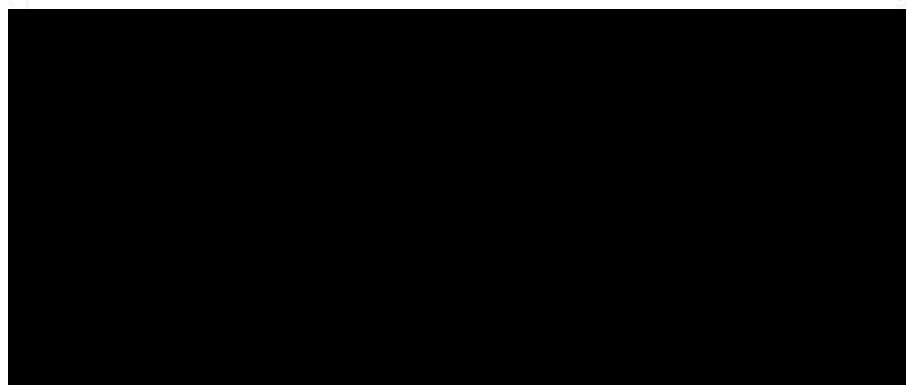
Obdrží:

I. účastník řízení podle § 27 odst. správního řádu, právnická osoba

II. na vědomí odbor „Kancelář tajemníka“ - spis

III. na vědomí odbor „OHOS“ – na vědomí

mc17es59687628

Hlavní město Praha

Na vědomí doručeno datovou schránkou

Městská část Praha 17

Č.j. ÚMČP17 013170/2015/KTA/Kon, S-ÚMČP17 009906/2015

Datovou schránkou

V Praze dne 2. září 2015

Věc: Odvolání do rozhodnutí o odmítnutí informace ze dne 28. srpna 2015

Vážení,

na základě zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, jsme Vás podáním ze dne 19. 6. 2015 požádali o poskytnutí informace o platech a odměnách nejvýše postavených úředníků za rok 2014 (odděleně plat a odměna u každé osoby), a to konkrétně:

- a) tajemník
- b) vedoucí odborů

U každé osoby jsme požadovali tyto informace:

- a) jméno a příjmení,
- b) pracovní zařazení (tajemník / vedoucí odboru XY)
- c) skutečně vyplacená mzda za rok 2014 včetně počtu měsíců, za které byla vyplacena,
- d) skutečně vyplacená odměna za rok 2014.

Zároveň jsme Vás výslovně upozornili na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, že informace o platech vrcholných úředníků se veřejnosti poskytují na základě ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, viz zejména rozhodnutí rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 10. 2014, 8 As 55/2012.

Naši žádost o informace jste rozhodnutím ze dne 8. 7. 2015 v celém rozsahu odmítli. Následně bylo Vaše nezákonné rozhodnutí nadřízeným orgánem Hlavním městem Prahou zrušeno. Po té jste vydali druhé rozhodnutí o odmítnutí informace, tentokrát již jen o odmítnutí částečném.

Tímto podáváme do druhého rozhodnutí o odmítnutí informace

Odvolání,

keré odůvodňujeme následovně:

Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, že povinnému subjektu je známa ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se problematiky poskytování informací o platech a odměnách vysoce postavených úředníků.

Povinný subjekt odmítá poskytnout informace, které by mohly vést k identifikaci konkrétních osob, respektive přiřazení platů a odměn ke konkrétním osobám, když v poskytnuté informaci záměrně vynechal identifikační údaje a dotčené osoby (tj. konkrétně jednotlivé vedoucí odborů) označil pouze slovy „vedoucí odboru 1 – vedoucí odboru 13“.

Odmítnutí informace je doprovázeno pouze velmi krátkým odůvodněním, ve kterém Povinný subjekt argumentuje § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím a dále svou povinností chránit osobní údaje dotčených osob, které s poskytnutím informace o svém platu a odměně vyslovily nesouhlas.

Žadatel má za to, že takovýto přístup je zcela neakceptovatelný, neboť povinnému subjektu musí být známo, že to bude v konečném důsledku právě Nejvyšší správní soud, který bude o tomto informačním sporu rozhodovat. V horizontu několika let tedy povinnému subjektu nezbyde, než soudní rozhodnutí vzít na vědomí. Již z tohoto důvodu žadateli není jasné, jaký zájem touto obstrukcí povinný subjekt sleduje. Postup, který povinný subjekt zvolil, je nezákonný. Postup povinného subjektu jde také proti principům dobré správy, kdy žadatel o informaci je nucen k získání informace podávat žaloby, ačkoli již při podání žádosti o informace je zjevné, že žadatel je v právu.

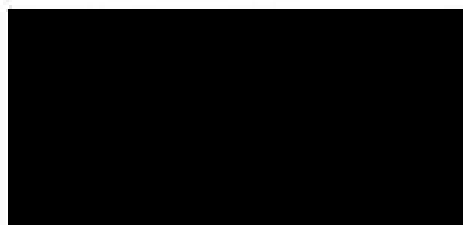
Z judikatury Nejvyššího správního soudu, zejména z rozsudku 5 As 57/2010 a z rozsudku 8 As 55/2012 je zcela zjevné, že informace platech a odměnách vysoce postavených úředníků veřejnosti náleží na základě ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Povinný subjekt nestojí nad mocí soudní. Postup povinného subjektu je projevem neúcty nejen k realizaci politického práva žadatele na informace, ale také k moci zákonodárné a současnému znění § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (žadatel zdůrazňuje, že poslanci v červnu 2011 výslovně odmítli schválit přílopek k zákonu o zdravotnických službách, který měl v reakci na rozsudek NSS z května 2011, sp. zn. 5 As 57/2010 změnit znění § 8b zákona 106/1999 Sb. tak, aby se informace o platech úředníků již neposkytovaly), tak i moci soudní (stabilní judikatura Nejvyššího správního soudu).

Vzhledem k výše uvedenému žadatel navrhuje, aby nadřízený orgán postup povinného subjektu přezkoumal a jako nezákonné napadené rozhodnutí zrušil.

Žadateli je známo, že nadřízený orgán nemůže povinnému subjektu nařídit poskytnutí informace samotné, avšak spoléhá se na to, že povinný subjekt bude respektovat názor nadřízeného orgánu a informaci následně žadateli poskytne, neboť názorem nadřízeného orgánu je (na rozdíl od soudní judikatury v jiných bytí právně i skutkově shodných věcech), výslovně vázán.

V opačném případě se žadatel bude domáhat svého práva na informaci soudní cestou.

Magistrát hlavního města Prahy
Mariánské nám. 2
110 00 Praha 1

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 17
ÚŘAD MĚSTSKÉ ČÁSTI
Tajemník

Vaše značka

Naše značka

C. j. ÚMČP17 013677/KTA/Kon

Sp. zn. S-ÚMČP17

009906/2015/KTA/Kon

Vyřizuje / linka

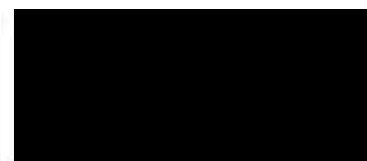
Datum

14.9.2015

Postoupení odvolání

v příloze předkládám spolu se spisovým materiálem odvolání do rozhodnutí o částečném odmítnutí podání informace ze dne 28. srpna 2015, které je přiloženo.

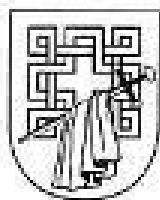
V rozhodnutí nebylo vyhověno ve věci uvedení konkrétních jmen pracovníků. Tomuto odvolání jsem v autoremediuře nevyhověl, protože poskytnutím požadovaných osobních údajů by zjevně došlo k porušení ústavního práva na ochranu soukromí, což by mohlo mít závažné občanskoprávní, případně i trestněprávní důsledky

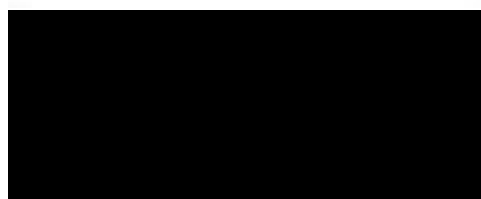
tajemník ÚMČ Praha 17

Přílohy:

- *Odvolání do rozhodnutí o odmítnutí informace ze dne 28.8.2015, odeslané dne 2.9.2015, č.j. ÚMČP17 013487/2015/KTA/Kon*
- *Rozhodnutí tajemníka úřadu MČ Praha 17 ze dne 28.8.2015, č.j. ÚMČP17 013170/2015/KTA/Kon*
- *Vyjádření ke sdělování údajů o platu a odměnách vedoucích odborů MČ Praha 17 a tajemníka úřadu*

**MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 17
ÚŘAD MĚSTSKÉ ČÁSTI
Tajemník**

Vaše značka

Naše značka

Vyřizuje / linka

Datum

Č. j.: ÚMČP17

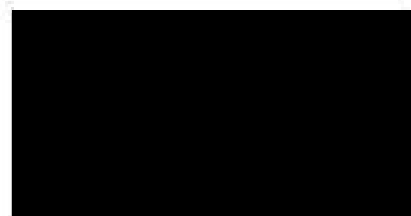
015048/2015/KTA/Kon

Sp. zn.: S-ÚMČP17 009906/2015

2.10.2015

Zaslání požadované informace - na základě zákona č. 106/1999 Sb.

Na základě rozhodnutí nadřízeného orgánu, Sp.zn. S-MHMP 1559970/2015, Č.j. MHMP 1693632/2015 ze dne 25.9.2015 doručené povinnému dne 29.09.2015 Vám v příloze zasíláme Vámi požadované informace o skutečně vyplacených částkách jednotlivým vedoucím zaměstnancům ÚMČ Praha 17.

Přílohy:

Přehled vyplacených částek za rok 2014 – vedoucí odborů

**Úřad městské části
Praha 17
Zelená 281
182 00 Praha-Nová Ves**